ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Ἡ μόνη Ἐφημερὶς Ἀρχῶν ἐν Ἑλλάδι — Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ πωλεῖται ὑπὸ τοῦ Πρακτ. «Ἑταιρίας Τύπου»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 24 — ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ „RIZOSPASTIS„ - ATHENES — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 838

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Γ. ΠΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Ν. ΓΙΑΝΝΙΟΣ

	ΕΤΗΣΙΑ	ΕΞΑΜΗΝΟΣ
Ἀθῆναι	Δρ. 36	Δρ. 20
Ἐπαρχίαι	» 40	» 25
Ἐξωτερικὸν	» 50	» 30

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Χρηματικὰ ἐμβάσματα πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Ριζοσπάστου». Συνδρομαὶ καὶ ἀγγελίαι προπληρώνονται. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 409 — ΑΘΗΝΑΙ — ΚΥΡΙΑΚΗ 9 Σεπτεμβρίου 1918

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΨΙΝ ΜΑΣ

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑ

Τὰ Συντάγματα τοῦ Ναυπλίου, τῶν Πατρῶν, τῆς Κορίνθου εἶνε ἐκεῖνα ποὺ σήμερον προελαύνουν στὸ Μέτωπον. Εἶνε τὰ συντάγματα τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἐκεῖνα ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ «μεγαλόνοες» Ροῦφοι ἐσκόπευον νὰ στηριχθοῦν γιὰ ναὐτονομήσουν τὴν... Πελοπόννησον! Σήμερον θάπρεπε ποὺ βλέπουν τὰ «ἐπιστρατικὰ» συντάγματα νὰ προχωροῦν καὶ ν' ἀγάλλωνται ποὺ νικοῦν τὸν Βούλγαρον. Θέλουν νὰ τοὺς εἴπωμεν τὸ γιατί; Διότι — θὰ μᾶς ποῦν — ὁ Ἕλλην θέλει νάποδείξῃ πῶς ξεύρει νὰ πολεμῇ σὰν τὸν Σέρβον, σὰν τὸν Γάλλον, σὰν ὁποιονδήποτε γενναῖον. Ναί, ἀλλὰ μία φυλὴ ποὺ ἀρέσκεται νὰ συναγωνίζεται καὶ νάναι εἰς ὅλα πρώτη, θὰ προσεπάθει, ἐὰν ἐγνώριζε τὴν σημασίαν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ποὺ τῆς ἀπέκρυπτον οἱ Γερμανόδουλοι, νὰ φανῇ πρώτη καὶ εἰς τὰς ἰδέας, εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΕΣΒΗΔΕΣ

Ὅταν ἐπανακάμπτει ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καμμιὰ Ἑλληνικὴ προσωπικότης, πρῶτ' ἀπ' ὅλα, τὴν ἐρωτῶμεν· Τί κάμνουν οἱ πρεσβευταί μας;

Ὅσοι γνωρίζουν ὅτι περνοῦμεν ἀπὸ ἐποχὴν ὅπου ἡ Ἑλλάς, μὲ καλοὺς πρεσβευτάς, τὰ πάντα θὰ ἠμποροῦσε νὰ κερδίσῃ, δὲν θἀπορήσουν γιὰ τὴν ἐρώτησίν μας. Ἐνθυμηθῆτε λ. χ. ἐκεῖνον τὸν κ. Γεννάδιον ποὺ μέσα εἰς τὸν τωρινὸν παγκόσμιον δημοκρατικὸν ὀργασμὸν ἐβγῆκε νάρνηθῇ τὴν ὕπαρξιν δημοκρατικῶν στοιχείων ἐν Ἑλλάδι!

Ἀλλὰ κι' ὁ Ἄθως Ρωμᾶνος φαίνεται ὅτι μέσα στὴν Βὶλ—Λουμιὲρ ἀποτελεῖ ἕναν μεσαιωνικὸν Ἄθων. Γι' αὐτὸ ἀκοῦμε μὲ χαράν μας, ὅτι ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς, στὴν Βέρνην, εἶνε νέος ἄνθρωπος μὲ νέες ἰδέες, ὁ δὲ κ. Κορομηλᾶς, μολονότι δὲν εἶνε νέος, εἶνε *συγχρονισμένος* μὲ τοὺς καιροὺς ποὺ διερχόμεθα καὶ εἰς τὸ ὕψος των.

Μὴ νομίσετε ὅτι τὰ γράφομεν αὐτά, διότι ἔχομεν νὰ ζητήσωμεν κανένα ἀντάλλαγμα ἀπὸ τὸν κ. Κορομηλᾶν. Ἐὰν ὅμως πιστεύῃ, ὅτι εἶνε κέρδος γιὰ τὴν Ἑλλάδα νὰ γνωσθῇ, ὅτι ὑπάρχει εἰς αὐτὴν μιὰ δημοκρατικὴ ἐφημερίς, ἂς πείσῃ τὴν ἰταλικὴν Λογοκρισίαν νἀφίνη τὸν «Ριζοσπάστην» νὰ περνᾷ στὴν Εὐρώπη καὶ νὰ μὴν τὸν κατακρατῇ.

ΟΙ ΚΟΡΣΙΚΑΝΟΙ

Ὁ καημένος ὁ «Ἴβαρ»! Ἤρχισε πλέον νὰ στενοχωρῆται στὴν Κορσικήν. Ἐκεῖ, εἰς τὴν ἡσυχίαν τοῦ νησιοῦ θὰ ἐννόησεν ὅτι ἡ θέσις του ὡς σημαιοφόρου τῶν «Ἡρώων καὶ τῶν Μαρτύρων» θὰ ἔπρεπε νάναι μαζὶ μὲ τοὺς τωρινούς μας ἥρωας. Ἀλλὰ τὸν ἔφαγε κι' αὐτὸν τὸ πάθος του κατὰ τοῦ Βενιζέλου. Ἦτο ὁ Ι. Δραγούμης—κατὰ τὴν κάποτε ὁμολογίαν τοῦ ἰδίου τοῦ κ. Βενιζέλου—εἷς ἐκ τῶν ἱκανωτέρων πρεσβευτῶν μας. Σὲ μᾶς ἦτο συμπαθὴς ὡς δημοτικιστής...

Ὁπωσδήποτε, ἂς τὸν φέρωμεν πίσω ἀπὸ τὴν Κορσικήν, καὶ ἂς τὸν δικάσωμεν. Ἔχει εἰς βάρος του μίαν...θεματογραφίαν σχολικὴν γραμμένη εἰς τὴν «Πολιτικὴν Ἐπιθεώρησιν» του. Θάναι εὐχαριστημένος καὶ νὰ τὸν φυλακίσωμεν, ἀρκεῖ νὰ εὑρίσκεται στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ βλέπῃ λίγην Ὁμόνοιαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἀφ' ὅτου ἡ Κοινωνιολογία ἐξεθύμανε ἐπάνω στοὺς ὑπουργικοὺς θώκους ὑπεισῆλθε τοιαύτη εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἀστυνομίας. Ἔχομεν δηλαδὴ Ἀστυνομίαν κοινωνιολογοῦσαν.

Ἀνέθετο ἐπὶ παραδείγματι, διὰ ποίους λόγους ἡ Ἀστυνομία δὲν θὰ ἤθελε τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὑπηρετριῶν εἰς τὸ Συνδικᾶτον αὐτῶν.

α') Ἂν αἱ ὑπηρέτριαι σπεύσωσι νἀγίνωσι μέλη τοῦ Συνδικ., θὰ παρασταθῇ ἡ ἐνέργεια τῆς Ἀστυνομ. Ἀρχῆς ὡς ἀποσκοποῦσα τὴν ἐνόχλησιν καὶ εἰς πόρους ἐνίσχυσιν τοῦ Συνδικάτου (;!)

β') Πολλὰ θὰ σημειωθῶσι κρούσματα ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὑπηρετριῶν, παρὰ τῶν διαφόρων ἐπιτηδείων, μετὰ πάθους καταδιωκόντων περιστάσεις, εἰς ἡ ζημιουργηθησομένη, διὰ τῆς ἀναστροφῆς τῶν ὑπηρετριῶν, ἐν κοινῷ μετ' ἀνδρῶν Σωματείῳ.

Εὐχαριστοῦμεν τὴν καλὴν κοινωνιολογοῦσαν Ἀστυνομίαν, ὅτι ὅταν αἱ γυναῖκες ὀργανοῦνται νὲν κοινῷ μετ' ἀνδρῶν σωματείῳ, ἀρχίζουν νἄχουν μυαλὰ καὶ παύουν νἀπασχολοῦν τὴν Ἀστυνομίαν μὲ τοὺς «ἐξαδέλφους».

Ο ΟΥΡΛΙΑΝΩΦ

Ὅλοι οἱ θεατρικοὶ κριτικοὶ συμφωνοῦν ὅτι ὁ κ. Ροζοκανάκης ἤρχισε τελευταίως νὰ οὐρλιάζῃ. Μὰ τί πταίει ὁ ἄνθρωπος, ἂν τὰ μπὰμ καὶ μποὺμ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἐδέθηκαν σὰν γκαζοτενεκέδες στὴν οὐρά του καὶ τὸν κάνουν νὰ τρέχῃ ξεφρενιασμένος διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ζητῶν καταφύγιον πότε εἰς τὴν σκοτεινὴν φυλακὴν τοῦ Ἄη Δημήτρη, καὶ πότε ὑπὸ τὸν γυναικεῖον κωνοειδῆ θόλον τῆς Κλυταιμνήστρας; Αὔριον εἶνε ἱκανὸς νὰ μᾶς κουβαλήσῃ καὶ εἰς τὰ προϊστορικὰ σπήλαια, ὅπου καὶ κεῖ οὔρλιαζαν μιὰ φορά.

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ κριτικοὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπεκτείνωνται εἰς τὸ νὰ διαπιστώνουν, ὅτι ὁ φλογισμένος συγγραφεὺς «οὐρλιάζει». Νὰ συστήσουν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν νὰ τοῦ ρίξῃ, ἐπὶ τέλους μίαν φόλαν, πρὸς χάριν τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν.

Εἶνε πράγματι τραγικὸν νὰ παρακολουθῇ κανεὶς μὲ προσοχὴν τὸ σημερινὸ δρᾶμα τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἔχῃ πλάϊ του ἕναν νὰ οὐρλιάζῃ, μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι κάμνει κι' αὐτὸς δρᾶμα!

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΤΑ...ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ!

Φίλε «Ριζοσπάστη»,

Ἐσεῖς ζητᾶτε νὰ διορθώσετε τοὺς Ἑβραίους. Ἐμένα μοῦ φαίνεται, πῶς ὅσον πάνε γίνονται καὶ ἑβραϊκώτεροι, δηλαδὴ ἐξελίσσονται ἐπὶ τὸ κατεργαρικώτερον. Μία ἀπόδειξις. Ὁ περίφημος Μπενταρόγια εἶχε πῇ, ὅτι ἡ Φεντερασιὸν ἀνεγνωρίσθη ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Εἰς τὸν «Βαλκανικὸν Ταχυδρόμον» λέγει: «Ἡ Φεντερασιὸν ἀντεπροσωπεύθη εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Βασιλείας ὅπου ὁ ἀντιπρόσωπός της προέβη εἰς διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου καὶ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΟΥΤΟΥ ΠΡΟΕΚΛΗΘΗΣΑΝ ΚΑΤΑΔΙΩΞΕΙΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ».

Ἰδοὺ κάτι πολὺ περίεργον! Εἶνε γνωστόν, ὅτι τὸ συνέδριον τῆς Βασιλείας ἔγινε τὸν Νοέμβριο τοῦ 1912, δηλαδὴ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ. Πῶς λοιπόν, ἡ Φεντερασιὸν κατεδιώχθη ἐν Θεσσαλονίκῃ, συνεπείᾳ τοῦ Συνεδρίου τῆς Βασιλείας ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων;

ΕΝΑΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΙΣ. — Εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Γενεύης» ἡ κ. Νεὲλλ Ροζὲ διηγεῖται ἓν συγκινητικὸν καὶ τραγικὸν ἐπεισόδιον τοῦ ἀγῶνος διὰ τὸ Σαὶν Ντιέ, κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον 1914.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ρογῆρος Ἀλλιέ, μετὰ μικροῦ στρατεύματος, εἶχε ἐγκαταστήσει τὸ μόνον μυδραλλιοβόλον του εἰς τὴν διασταύρωσιν δύο ὁδῶν. Οὕτω ὑπεδέχθησαν τὰς πρώτας γερμανικὰς περιπόλας. Ἀλλ' ἡ ἀντίστασις ἦτο ἀδύνατος. Ἐδόθη διαταγὴ νὰ ἐκκενωθῇ ἡ πόλις. Ἦτο ἡ 14 Αὐγούστου. Τὴν 15, μία ἀντεπίθεσις ἐπανέφερε τοὺς κυνηγοὺς μέχρι τῶν προαστείων. Ἐπρόκειτο νὰ φράξουν τὸ χάσμα τῶν Βοσγίων, καὶ νὰ κρατήσουν τὸ πέρασμα ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον χρόνον. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἀλλιὲ ἐπεφορτίσθη νὰ τὸ ὑπερασπισθῇ μὲ τὸ μυδραλλιοβόλον του, «νὰ συγκρατηθῇ ἐκεῖ ὅλην τὴν νύκτα.» Οἱ ἄνδρες του ἔπεσον μέχρι τοῦ τελευταίου. Καὶ αὐτὸς δέ, τραυματισθεὶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς κνήμας, ἀπέμεινε μαζὺ μὲ τοὺς τραυματίας του καὶ τοὺς νεκρούς του, προφυλαττόμενος ὑπὸ τοῦ φυλακείου τῶν ἀνιχνευτικῶν πυρῶν. Ὅταν οἱ Γερμανοὶ τὸν ἐσήκωσαν καὶ τὸν μετέφερον εἰς Σαὶν-Ντιέ, εἰς τὸν σταθμὸν τῶν βοηθειῶν, ἐφροντίσθη ἡ ἐκκένωσίς του. Τὴν 30 Αὐγούστου, ὅταν τὸν ἐμβίβασαν εἰς τὸ ὄχημα τὸ προωρισμένον δι' Ἀλσατίαν, μόνον τὰς κνήμας του εἶχε εἰσέτι τραυματισμένας. Ἀλλ' ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἀλλιὲ δὲν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν πόλιν. Ἐκεῖ ἐτάφη. Καὶ ἐπανεῦρον τὸ πτῶμά του μὲ τὸ κρανίον διερρηγμένον.

ΜΙΑ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΒΑΤΤΩ. — Ὁ γνωστὸς γάλλος ζωγράφος Φορὰν ἔκαμε κατ' αὐτὰς ἕνα περίπατον εἰς Σαραντώ. Ὁ ζωγράφος ἐβάδιζε ἡσύχως ἀνὰ τὰς ὄχθας τοῦ Σηκουάνα. Ἐθαύμαζε τὰς λιγυρὰς γραμμάς του καὶ τὰς ἁπαλὰς καμπύλας του. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἀνεγνώρισε μέχρι τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν των τὰ πρῶτα σχέδια τῆς «Ἀποβιβάσεως εἰς Κύθηρα». Ἀναμφιβόλως, ἐκεῖ ὁ μέγας ζωγράφος Βαττὼ ἐκάθησε καὶ εἰργάσθη, ἐκείνη ἦτο ἡ τοποθεσία ποὺ τὸν ἐνέπνευσε κατόπιν δὲ τῆς προσέθεσε βουνὰ ὡς φόντα.

Τὸ πρᾶγμα ἄλλως εἶνε λογικώτατον. Ὁ Βαττὼ εἶχε φίλους εἰς Νοζὰν σὺρ Μάρν. Εἶχε διατρίψει ἐπί τινα χρόνον πλησίον αὐτῶν. Τῷ 1717 ἐγένετο ὁριστικῶς δεκτὸς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ τοῦ σκίτσου του «Ἀποβάσεως εἰς Κύθηρα». Τῷ 1710, ὁ Βαττὼ ἀσθενής, ἐταξίδευσε εἰς Λονδῖνον διὰ νὰ συμβουλευθῇ ἐκεῖ κορυφάς τινας τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Καὶ ὕστερον ἐπέστρεψε ν' ἀποθάνῃ εἰς Νοζὰν σὺρ Μάρν εἰς τὴν ἐξοχικὴν κατοικίαν τοῦ ἐπιστάτου Λεφέβρο.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΟΥΡΚΟΥ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΟΥ. Αἱ ἐκ Λήμνου τηλεγραφοῦν, ὅτι ἀνθυπασπιστὴς τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ περαιωθεὶς διὰ λέμβου ἐκ τῆς Μικρασιατικῆς ἀκτῆς εἰς Τένεδον, παρεδόθη εἰς τὸ ἐκεῖ φρουραρχεῖον.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΜΗΛΟΥ. Ἀγγέλλεται ὅτι εἰς τὰ χωρία τῆς Μήλου τὰ παθόντα ἐκ τῶν σεισμῶν οὐδεμία καταστροφὴ ἐγένετο. Παρετηρήθη μόνον πτῶσις πλευρῶν τινῶν πέντε οἰκιῶν καὶ ἀσήμαντα ρήγματα εἰς ἑτέρας οἰκίας. Οἱ κάτοικοι δὲν παραμένουν εἰς τὸ ὕπαιθρον λόγῳ τοῦ ἀκατοικησίμου τῶν οἰκιῶν ἀλλ' ἐκ φόβου νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰς οἰκίας των πρὸς διανυκτέρευσιν. Οὐδεμία ἀνάγκη παρουσιάσθη νὰ ληφθῶσι νέα μέτρα. Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐπανελήφθησαν ἀσθενέστεραι.

ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ. Ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ «ΑΝΑΠΗΡΩΝ». Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν προσέφερε ὑπὲρ τῶν ἀναπήρων τοῦ πολέμου δρ. 500.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ. Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἀναχωροῦν διὰ Ρώμην καὶ ἐκεῖθεν διὰ Παρισίους οἱ κ.κ. Βαρβαρέσος καὶ Μιχαλᾶς μέλη τῆς Οἰκονομικῆς Ἀποστολῆς.

ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ ΙΣΠΑΝΟΥ. — Ὁ πλοίαρχος τοῦ Ἰσπανικοῦ ἀτμοπλοίου «Κόντσια» ἀνέφερεν εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον Πειραιῶς, ὅτι ἐξηφανίσθη μυστηριωδῶς ὁ τροφοδότης τοῦ πλοίου Ἰσπανὸς Ἐρνέστος Γιοργνά.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ. — Ἡ μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς θὰ παίξῃ σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια, θὰ λάβῃ δὲ μέρος καὶ ἡ χορωδία.

Ο κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Σπυρίδης μεταφερθεὶς ἐνταῦθα ἐκ Βόλου εἰσῆλθε εἰς τὴν κλινικὴν τοῦ κ. Φωκᾶ ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπί τινας ἡμέρας.

ΑΦΙΞΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ. Σήμερον ἀναμένεται εἰς Πειραιᾶ προερχόμενον ἐκ Θεσσαλονίκης τὸ πλωτὸν νοσοκομεῖον «Λαφαγιὲτ» κομίζον τραυματίας τῶν τελευταίων μαχῶν. Εἰς τοὺς τραυματίας προετοιμάζεται ἐνθουσιώδης ὑποδοχή.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ. Προχθὲς ἐν τῇ Ἰταλικῇ Σχολῇ ἑωρτάσθη ἡ 48η ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος τῆς Ἰταλίας. Εἰς τὴν τελετὴν παρευρέθησαν ὁ κ. Ντ' Ἀβετσάνο, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἰταλικῆς ἀποστολῆς καὶ μέλη τῆς ἐνταῦθα παροικίας.

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ. Ἕτοιμος καθ' ὅλα ὁ ἀνδριὰς τοῦ Τρικούπη, περιμένει εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κ. Θωμοπούλου τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἡμέρας τῶν ἀποκαλυπτηρίων του.

Ὁ ἀνδριάς, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ χάλκινος, ἔγεινε μαρμάρινος διότι ἡ κατεργασία του εἰς χαλκὸν κατέστη ἀδύνατος ἕνεκα τοῦ πολέμου.

Τ' ἀποκαλυπτήρια θὰ ὁρισθοῦν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐντὸς τοῦ μηνός.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

—Συγκοινωνίας

Ὁ σιδηρόδρομος τῆς Κηφισιᾶς ὥρισεν εἰς τὰς 10 τὸ τελευταῖον νυκτερινόν του τραῖνον.

—Δικαιοσύνης

Διὰ Β. Δ. ἀπαλλάσσονται τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς των οἱ κατάδικοι Σ. Χοντζόπουλος, Μ. Μίληνας, Δ. Παπαδόγκωνας, Ν. Γκεζόλας, Ε. Πετάκης, μετριάζεται δὲ ἡ ποινὴ τῶν καταδίκων Ι. Ναυπλιώτου, Ε. Καμούλια, Ε. Καρφίλη, Χ. Μπασούκου, Κ. Μπλάτσου καὶ Χ. Τριβέλα.

—Στρατιωτικῶν

Κατατάσσεται εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἔφεδρος ὑπίατρος ὁ ἰατρὸς κ. Πολ. Κωνσταντινίδης.

Ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων τοῦ Β. Ἐπιτρόπου τοῦ ἐκτάκτου Στρατοδικείου Λέσβου ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Γ. Λοξάκης, διορίζεται δὲ σχεδιαστὴς Π τάξεως παρὰ τῇ Α' Διευθύνσει μηχανικοῦ ὁ κ. Ι. Σαμαΐχος.

—Ναυτικῶν

Διορίζονται ναυτοδίκαι παρὰ τῷ ἐν Πειραιεῖ Διαρκεῖ Ναυτοδικείῳ τακτικοὶ μὲν οἱ κ.κ. Α. Βετσέκας ἀντιπλοίαρχος, Π. Κουρεσόπουλος πλωτάρχης, Β. Βασιλειάδης πλωτάρχης καὶ Σ. Βαλαδάκης ὑποπλοίαρχος, ἀναπληρωματικοὶ δὲ οἱ κ.κ. Σ. Πέπας φροντιστής, Α. Παζυμπέλας, Π. Χοϊδᾶς καὶ Σ. Κλήμης ἀνθυποφροντιστής.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΑΓΡΟΤΩΝ. Περὶ τοὺς τριακοσίους περικεντέδες (ἐργάτες γεωργοί) ἵδρυσαν Σωματεῖον γεωργικὸ στὸ Ζάρκο τῆς Θεσσαλίας.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΚΥΜΗΣ. Ἡ ἠλεκτρικὴ ἑταιρεία ἵδρυσεν εἰς τὰ ἐν Κύμῃ ἀνθρακωρυχεῖα της Ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας διὰ νὰ παρέχῃ δῆθεν εἰς ὅσους ἀπ' αὐτοὺς γίνουν μέλη τοῦ Ταμείου τούτου, ἰατρὸν καὶ φάρμακα. Ἐν τούτοις ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τοῦ ἐργάτου της Ι. Ἀποστόλου μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι δὲν δικαιοῦται.

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΕΡΓΑΤΩΝ. Οἱ ἐργάται ὑποδηματοποιοὶ Λαρίσσης μὴ δυνάμενοι νὰ ἀντεπεξέλθουν λόγῳ τῆς καθημερινῆς αὐξήσεως τῶν εἰδῶν ὑπέβαλον εἰς τοὺς προϊσταμένους των ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν τὴν αὔξησιν τῶν ἐργατικῶν ἀπὸ 11 δραχ. τὸ ζεῦγος εἰς 15 γενικῶς.

Ἐπίσης ζητοῦν τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ σωματείου των ἀπειλοῦντες ἀπεργίαν ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἤθελον γείνῃ δεκτὰ τὰ αἰτήματά των.

Οἱ ἐργοδόται φαίνονται ὑποχωρητικοί.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου κατεδικάσθησαν ὁ Φαρσέους ἐπὶ λιποταξίᾳ εἰς 7 ἐτῶν εἱρκτὴν καὶ ὁ Β. Τζινέτος ἐπὶ ἀπειθείᾳ εἰς 5 ἐτῶν φυλάκισιν.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα κατεδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Στρατοδικείου οἱ στρατιῶται Β. Στεργίου εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν κατηγορούμενος ἐπὶ λιποταξίᾳ, Σ. Φιλοπούλος ἐπὶ λιποταξίᾳ εἰς 3 ἐτῶν φυλάκισιν καὶ Εὐθ. Στεφανόπουλος εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Κατηγγέλθησαν ὑπὸ τῆς ἀγορανομικῆς τοῦ Πειραιῶς ὑπηρεσίας οἱ Νικ. Ρώσσος, Δ. Στρατέλης καὶ Ἰω. Νικολαΐδης λαχανοπῶλαι, ὁ Κωστ. Κάταρης ἰχθυοπώλης καὶ ὁ Σταμ. Σταθόπουλος ἀνθρακοπώλης ἐπὶ ἀποκρύψει εἰδῶν πρὸς αἰσχροκέρδειαν.

—Συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τοῦ Πειραιῶς οἱ Ε. καὶ Ν. Βρούτσης, διότι ἐν μέθῃ διατελοῦντες ἐπροξένουν ταραχὰς εἴς τι παρὰ τὴν ὁδὸν ζυθοπωλεῖον.

ΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΠΑΠ

Χθὲς ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος συνοδευόμενος παρὰ τοῦ κ. Διαμαντίδη μετέβη εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ΣΠΑΠ καὶ προήδρευσε τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ηὐχαρίστησε διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του ὁ πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Πρέκας.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐγκαινιάζων τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ ΣΠΑΠ ἐτόνισεν, ὅτι εἰς διάστημα μηνὸς μόνον, ἀφ' ἧς ἀνέλαβεν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν του τὸ Κράτος, αἱ εἰσπράξεις ηὔξησαν σημαντικῶς, τὸ ὁποῖον ὀφείλεται μὲν καὶ εἰς τὴν ἐκφορὰν τῶν κομίστρων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὡμίλησεν ἐν πλάτει περὶ τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Κράτους ἐπὶ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ΣΠΑΠ.

«Ὁ ΣΠΑΠ, διοικηθεὶς ἐπὶ τόσα ἔτη ὡς ἀνώνυμος Ἑταιρεία, παρουσίασε κατάστασιν ἥκιστα ὁμαλὴν ἐν τῇ καθόλου διοικήσει του. Εἰς τὴν Ἑταιρικὴν ταύτην ἐπιχείρησιν εἶχεν ἐπέμβῃ παλαιόθεν ἡ μικροπολιτική, εἰς χεῖρας δὲ οὐσιαστικῶς ἀνευθύνων ὁμάδων εἶχεν ἐξελιχθῇ αὕτη εἰς ὀργανισμὸν παρουσιάζοντα πολλὰς τὰς ἐλλείψεις καὶ ἀνωμαλίας.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ Κ. Υ. ΣΠΑΠ μὲ τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ τὴν αὐτοτέλειαν τῆς διοικήσεως αὐτοῦ, ἂν ὑπὸ ὡρισμένον ἔλεγχον καθιστᾷ ἡ Κυβέρνησις, θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν.

Ὅ,τι ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω πρὸς ὑμᾶς εἶνε ὅτι σταθερὰ ἀπόφασις τῆς ἐμῆς Κυβερνήσεως εἶνε νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Σιδηροδρόμου ὅλην τὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ ἐπεμβάσεων καὶ πιέσεων ξένων πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ συμφέρον αὐτῆς.

Εὐτυχῶς ἥ τε οἰκονομικὴ καὶ ἡ ταμειακὴ κατάστασις τῆς ἐπιχειρήσεως, κατὰ τὸ μικρὸν διάστημα χρόνου, τῆς Κυβερνητικῆς διαχειρίσεως, ἤρχισαν νὰ βελτιοῦνται. Ἐλπίζω ὅτι ἡ βελτίωσις αὕτη θὰ βαίνῃ αὐξοῦσα, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ ἐπείγουσα ἐκτέλεσις τῶν ἀναγκαίων ἔργων, ἐπισκευῆς τοῦ τροχαίου ὑλικοῦ καὶ τῆς γραμμῆς. Ἐπὶ τούτῳ θὰ ἐπεθύμουν νἀκούσω ἐν ὀλίγοις καὶ τὴν γνώμην τοῦ τε Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Διευθυντῶν.

Ἐπιθυμῶ ἐπίσης ὅπως τὰ τοῦ προσωπικοῦ ζητήματα κανονισθῶσιν ἐπὶ τὸ καλλίτερον.

Ἐλπίζω ταχέως νὰ σᾶς γνωρίσω τὰς ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὰς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ, οὐτινος καὶ δι' ἄλλων μέτρων θὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως, ἀξιοῦντες εἰς ἀντάλλαγμα παρ' αὐτοῦ προθυμίαν ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ ἀπόλυτον πειθαρχικότητα.

Ἡ προθυμία μετὰ τῆς ὁποίας ἐπελήφθησαν τοῦ ἔργου οἱ ἀποτελοῦντες τὴν διοίκησιν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας, μὲ πείθει, ὅτι τὸ ἔργον θὰ εὐοδωθῇ.

Ἡ δὲ Κυβέρνησις θὰ παρακολουθῇ ἐκ τοῦ ἐγγὺς τὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας, πρόθυμος νὰ ἐπιφέρῃ πᾶσαν τυχὸν ἀναγκαίαν τροποποίησιν τῶν θεσπισθέντων ὀργανισμῶν, ἐνδειχθησομένην ὑπὸ τῆς πείρας».

Ο ΣΑΪΝΤΕΜΑΝ ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ

ΒΕΡΝΗ, 8 Σεπτεμβρίου. (Τηλ.) —Ὁ Γερμανὸς σοσιαλιστὴς Σάϊντεμαν, διαμένων ἀπό τινος ἐν Ἑλβετίᾳ, ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Βερολῖνον.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΜΠΑΛΦΟΥΡ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8 Σεπτεμβρίου. (Α.Π.) —Ὁμιλῶν εἰς ἐπίσημον γεῦμα ὁ κ. Μπάλφουρ εἶπεν·

«Αἱ συμφοραὶ τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ πολέμου εἶνε τόσον φοβεραὶ καὶ αἱ συμφοραὶ τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἡ ἀνθρωπότης ἐκ τῆς παρατάσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν τόσον καταθλιπτικαί, ὥστε οὐδέποτε θὰ ἐτόλμων νὰ δείξω ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς μίαν οἱανδήποτε πρότασιν περὶ καταπαύσεως τοῦ πολέμου, προερχομένην ἐξ ἐπισήμων κύκλων. Ἀλλὰ πῶς τις δύναται ἐντίμως νὰ εἴπῃ ὅτι ἐν τῇ προτάσει, ἥτις ἐτέθη πρὸ ἡμῶν πρὸς ἐξέτασιν, ὑπάρχει κάτι τὸ ὁποῖον εἶνε πλέον ἢ ἀνακωχή.

Φρονῶ, ὡς καὶ οἱ συντάκται τῆς διακοινώσεως, ὅτι ἡ τύχη ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμοῦ διακυβεύεται, ἀλλὰ δὲν πιστεύω ὅτι οἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι ὑπερισχύουν σήμερον παρ' ἡμῖν, δύνανται, ὡς ὑποβάλλει ἡ αὐστριακὴ διακοίνωσις νὰ συζητηθοῦν εἰς διαπραγματεύσεις μὴ δεσμευούσας τοὺς ἐνδιαφερομένους.

«Ὁ πόλεμος διαρκεῖ ἀπὸ τετραετίας καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο οἱ Γερμανοὶ εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, οὐδὲν ἐπετέλεσαν τὸ ἄξιον τὸν κόπον νὰ ὀνομασθῇ πρότασις περὶ εἰρήνης». Ὑπάρχουν πλεῖστα ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν εἰρήνην, διὰ τὰ ὁποῖα νομίζω ὅτι θὰ ἦσαν ὠφέλιμοι αἱ συνομιλίαι, ἀλλὰ πρὶν φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ὑπάρχουν πρὸς ἐπίλυσιν ζητήματα σοβαρωτέρας φύσεως. Ἀκριβῶς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς αὐστριακῆς νότας, ὁ ὑποκαγγελάριος, ὅστις ἐθεωρεῖτο φιλελεύθερος, ἐξεφώνησε μακρὸν λόγον, διὰ τοῦ ὁποίου ἠρνήθη νὰ ἀποκαταστήσῃ καὶ νἀποζημιώσῃ τὸ Βέλγιον, καίτοι ὑποβάλλων τὴν γνώμην βελγικῆς ἀνεξαρτησίας ὑπὸ ὅρους. Σήμερον ἡ Γερμανία ἀπέσπασεν ἀπὸ τὴν Ρωσσικὴν Κυβέρνησιν τριακόσια ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν ὡς ἀποζημίωσιν, ἀλλὰ δὲν θὰ προσφέρῃ οὐδ' ἓν καὶ μόνον σελίνιον ὡς ἀντιστάθμισμα εἰς τὸ Βέλγιον. Ἐὰν ὁ λόγος οὗτος ἐκφράζῃ τὴν γνώμην τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως, οὐδεμία συνομιλία δύναται νὰ γίνῃ. Οὐδεμία ἐπίσης συνομιλία θὰ δυνηθῇ νὰ κανονίσῃ τὰς διαφορὰς γνώμης μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Γερμανίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν γερμανικῶν ἀποικιῶν, ἢ τῶν ζητημάτων τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Ρουμανίας».

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον.

«Τὰ συγχαρητήρια καὶ αἱ εὐχαὶ τὰς ὁποίας μοὶ ἀπηυθύνατε ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν νικῶν τὰς ὁποίας κατήγαγον τὰ Σερβικὰ στρατεύματα μὲ συνεκίνησαν βαθύτατα καὶ ἐκφράζω ὑμῖν τὰς εὐχαριστίας μου εἶμαι εὐτυχὴς δυνάμενος νὰ διαπιστώσω ταὐτοχρόνως τὴν ὡραίαν δρᾶσιν τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἅτινα συνεργάζονται εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα».

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8 Σ)βρίου. (Α.Π.) — Εἰς Τουὲρ δύο ἁμαξοστοιχίαι συνεκρούσθησαν ἐντὸς τῆς σήραγγος Πασὺ — Τόν. Ὑπάρχουν νεκροὶ καὶ τραυματίαι.

ΟΙ ΡΟΥΜΑΝΟΙ ΕΞΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΑ, 8 Σεπτεμβρίου. (Τηλ.)— Ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ Σόλφ, ὅστις εὑρίσκετο εἰς Σόφιαν ἀνεχώρησεν ἐπειγόντως εἰς Ρουμανίαν ὅπου παρατηρεῖται ἀντιγερμανικὴ ἐξέγερσις. Ὁ Μπούριαν συνέστησεν εἰς τὴν Ρουμανίαν νὰ παύσῃ τὰς ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης Βουκουρεστίου ἐνεργείας του.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

—Θὰ δαπανηθοῦν 50,000,000 φράγκα διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ λιμένος τῶν Παρισίων.

—Τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης πρὸς τὸν Παρισινὸν «Γκωλουὰ» ἀγγέλλει τοὺς γάμους τοῦ Καρούζο, τοῦ «Βασιλέως τῶν Τενόρων», ὅπως ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς ὀνομάζει τὸν διάσημον ὑψίφωνον. Συνεζεύχθη τὴν κόρην τοῦ κ. Πὰρκ Βενιαμίν, διακεκριμένου νομοδιδασκάλου, ὅστις εἶνε ταὐτοχρόνως καὶ δραματικὸς συγγραφεύς.

—Τὸ Σαμουνί, ἡ χαριτωμένη γαλλικὴ λουτρόπολις, συνέλαβε τὴν εὔστοχον ἰδέαν νὰ μεταβαπτίσῃ τὸ ἀκρωτήριον Πιτανὲρ καὶ νὰ τὸ ὀνομάσῃ ἀκρωτήριον Οὐΐλσων. Οἱ Ἀμερικανοί, ἀνταποδίδοντες τὴν φιλοφρόνησιν, μετωνόμασαν τὴν Τζερμαντάουν τῆς Νεβάδας, ἡ ὁποία τοῦ λοιποῦ θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ Γκαλλάν, ἑνὸς ἀνδρείου Γάλλου φονευθέντος εἰς τὸ μέτωπον.

—Ἕνα Ἀμερικανικὸ παιγνίδι, τὸ μπαίζμπωλ, εἰσήχθη καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὰς ἀσκήσεις τοῦ στρατοῦ. Τὸ μπαιζεμπὼλ εἶνε παιγνίδι ἀνάλογον μὲ τὸ ἀγγλικὸν κρίκετ καὶ συντελεῖ ἰδίως ὅπως καθιστᾷ τὸν παίκτην του ἐπιτήδειον εἰς τὸ ῥίψιμον τῆς χειροβομβίδος.

—Ὁ κ. Ρούσβελτ ἐδώρησε τὸ βραβεῖον Νομπὲλ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, τὸ ὁποῖον τῷ ἀπενεμήθη κατόπιν τῆς συνθήκης τοῦ Πόρτσμουθ, τῆς σημειωσάσης τὸν τερματισμὸν τοῦ ῥωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου, εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ ἔργα ἀμερικανικὰ καὶ ξένα.

—Μία Ἀγγλίς, ἡ μὶς Ἐ. Πάουελ, προσεφέρθη νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γαλλικὸν θησαυροφυλάκιον ποσὸν ἐκ χιλίων λιρῶν στερλινῶν ὡς δωρεὰν προωρισμένην διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου.

—Ὁ ἀκαδημαϊκὸς Λαβὶς προτείνει διὰ τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» ὅπως συγχρόνως μὲ τὸ συνέδριον τῆς Εἰρήνης, ἔνθα θ' ἀντιπροσωπεύωνται ὅλαι αἱ κυβερνήσεις τῶν ἐμπολέμων, συστηθῇ καὶ δεύτερον Συνέδριον. Τὸ Συνέδριον αὐτὸ θ' ἀποτελέσῃ τὸ Μέγα Δικαστήριον, ὅπου θὰ δικασθοῦν οἱ ὑπαίτιοι τοῦ παρόντος πολέμου. Βάσις διὰ τὴν ἐκδίκασιν θὰ εἶναι αἱ καταθέσεις τῶν διπλωματῶν, αἱ διάφοροι βίβλοι, μανιφέστα κλπ.

ΘΕΑΤΡΑ

ΑΛΑΜΠΡΑ. Ἀπογ. καὶ ἑσπερ. «Τὰ Παναθήναια τοῦ 1918».

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Ἀπογ. «Σινεμά— Καμπαρὲ» καὶ ἑσπερ. «Ὁ Πλέσσας γυναίκα».

ΔΙΟΝΥΣΙΑ. Ἀπογ. καὶ ἑσπερινὴ «Ἀπογραφή».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Ἀπογ. «Μπεμπέκα» καὶ ἑσπερινὴ «Ἔρως Τσιγγάνων».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. Ἀπογ. «Διάβολος» καὶ ἑσπερινὴ «Κλυταιμνήστρα».

ΚΥΒΕΛΗΣ. Ἀπογ. καὶ ἑσπερινὴ «Ἡ Ξανθὼ στὸ σπῆτι τῶν ἑταιρῶν».

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. Ἀπογ. καὶ ἑσπερινὴ «Πανόραμα 1918».

—Ἀμέσως μετὰ τὴν «Κλυταιμνήστραν» θὰ δοθῇ στὸ Κοτοπούλειο ἡ κωμῳδία τοῦ κ. Τσοκοπούλου «Ξανθὲς Μελαχροινὲς» καὶ μετὰ ἡ «Χαμένη», τοῦ κ. Κοκκίνου.

—Ἡ «Διπλῆ Φωτιὰ» τοῦ κ. Λαμπράκη μελετᾶται ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Ἀφεντάκη καὶ θὰ ἀναβιβασθῇ προσεχῶς. Τὸ λιμπρέττο ἀνήκει εἰς τὸν κ. Δημητρακόπουλον.

—Εἰς τὸ «Πανόραμα» χάριν τῆς τιμητικῆς τοῦ κ. Λύτρα προστίθενται καὶ ἄλλα νούμερα.

—Ὁ θίασος τοῦ κ. Παπαϊωάννου ἀναβιβάζει τοὺς «Σωματοφύλακας» τοῦ Βαγνέ.

—Ὁ θίασος τῆς κ. Ἐυνὲλ ἀνέρχεται στὰς Ἀθήνας ἀπὸ τὴν 1ην προσεχοῦς μηνός. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Πειραιεῖς κάνουν κάθε δυνατὸν τρόπον νὰ τὴν κρατήσουν τοὐλάχιστον ἀκόμη ἕνα μῆνα.

(236) ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ (236)

ΑΙΜΥΛΙΟΥ ΖΟΛΑ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

(GERMINAL)

Μετάφρασις ΜΑΡΚΟΥ ΑΥΓΕΡΗ

—Τὸ πρῶτο χτύπημα εἶνε δικό σου! ξεφώνιζε ὁ Στέφανος, βάζοντας τὸ τσεκούρι στὴ φούχτα τοῦ Σαβάλ! Ἐμπρός! ὡρκίστηκες μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους!

Ὁ Σαβὰλ ἔτρεμε, ὠπισθοχωροῦσε καὶ μέσα στὸ σπρωξίδι, τὸ σφυρὶ ἔπεσε, ἐνῷ οἱ σύντροφοι, δίχως νὰ περιμένουν, κατάσπαζαν τὴν πόμπα χτυπῶντάς την μὲ σιδερένιες ἀμπάρρες, μὲ κεραμίδια, μ' ὅ,τι βρίσκανε στὰ χέρια τους. Μερικοὶ σπάγαν ἀκόμη πάνω της καὶ μαπατούνια. Πηδούσανε τὰ πέμμαδια, τ' ἀτσαλένια καὶ τὰ μπρούντζενα κομμάτια λύνουνταν, ἀπαράλλαχτα, σὰν τὰ ξερριζωμένα μέλη. Μιὰ χαψμπιὰ γεμάτη θρυμμάτισε τὸ χυτοσιδερένιο σῶμα, καὶ τὸ νερὸ ξεχύθηκε, ἄδειασε, κ' ἕνα στερνὸ γκουρκουρητὸ ἀκούστηκε σὰν ψυχομάχημα θανάτου.

Ἦταν τὸ τέλος της, τὸ πλῆθος ξαναβρέθηκε ἔξω, μανιακό, κατασπαράζομενο πίσω ἀπὸ τὸν Στέφανο, ποὺ δὲν παρατοῦσε τὸ Σαβάλ.

—Θάνατο στὸν προδότη! στὰ πηγάδια! στὰ πηγάδια!

Ὁ ἄθλιος, μαυροκίτρινος, σαλιάριζε, ἐρχότανε στὸν ἑαυτό του μὲ τὸ ἠλίθιο πεῖσμα τῆς ὡρισμένης σκέψης, πὼς ἤθελε νὰ πλυθῇ.

—Στάσου, ἂν σὲ στενοχωρεῖ αὐτό, εἶπε ἡ Λεβάκ. Νά! ἰδοὺ τὸ μαστέλλο!

Ἐκεῖ βρισκότανε ἕνας βοῦρκος, λάκκος ποὺ στραγγοῦσαν τὰ νερὰ τῆς πόμπας. Ἦτανε ἄσπρος ἀπὸ ἕνα παχὺ στρῶμα πάγου καὶ τὸν σπρώξανε μέσα του, σπάσαν τὸν πάγο, τὸν ἀνάγκασαν νὰ βουτήσει τὸ κεφάλι του μέσα σ' αὐτὸ τὸ κρύο νερό.

—Κολύμπα λοιπόν! ἔλεγε ἡ Καμένη. Στὸ Θεό σου! ἂν δὲν κολυμπήσεις, θὰ σὲ βουτήξουμε μέσα του... Νὰ πιῇς καὶ μιὰ γουλιὰ τώρα καί, ναί! σὰν τὰ ζωντανά, μὲ τὸ μοῦτρο μέσα στὸ σκαφίδι!

Ἀναγκάστηκε νὰ πιῇ μὲ τὰ τέσσερα. Ὅλοι γελοῦσαν, ἕνα γέλοιο ἀγριότητας. Μιὰ γυναίκα τοῦ τράβηξε τ' αὐτιά, μιὰ ἄλλη τοῦρριξε στὰ μοῦτρα μιὰ φούχτα κοπριά, ποὺ βρέθηκε νωπὴ στὸ δρόμο. Τὸ παλιοτρικό του δὲ βαστοῦσε πιά, ἦταν κουρέλι. Καί, ξαγριεμένος, σκόνταφτε, ξέσπρωχνε μὲ τὴ ράχη γιὰ νὰ ξεφύγῃ.

Ὁ Μαὲ τὸν εἶχε σπρώξει, ἡ Μαὲ ἦταν μ' ἐκεῖνες ποὺ ἐρεθιζότανε ἐνάντιον του, κι' οἱ δυό τους ξεθύμαιναν τὸ παλιό τους μῖσος· καὶ ἡ Μουκὲτ ἀκόμη, ποὺ συνήθως ἔμνησκε ἡ καλὴ φιλενάδα τῶν ἐρωμένων της, φουρκιζότανε μ' αὐτόνα, τὸν μεταχειριζότανε σὰν τιποτένιο, ἔλεγε πὼς θὰ τὸν ξεβράκωνε, γιὰ νὰ δῇ ἂν ἦτανε ἀκόμη ἄντρας.

Ὁ Στέφανος τὴν ἔκανε νὰ σωπάσῃ.

—Ἔ! φτάνει πιά! Δὲν εἶνε ἀνάγκη ὅλοι νὰ τοῦ ρίχνουνται μαζί... Ἂν θὲς ἐσύ, κανονίζουμε τὴν ὑπόθεση μαζί.

Οἱ φοῦχτές του σφαλοῦσαν σὲ γροθιές, τὰ μάτια του ἀνάβαν ἀπὸ μιὰ φονιάδικη μανία κ' αὐτόνα τὸ μεθύσι γύριζε σὲ μιὰ ἀνάγκη νὰ σκοτώσῃ.

—Εἶσαι ἕτοιμος; ἕνας ἀπὸ τοὺς δυό μας πρέπει νὰ χαθῇ... Ἕνα μαχαίρι δῶστε του. Ἐγὼ ἔχω τὸ δικό μου.

Ἐξαγριωμένη, καταφοβισμένη, ἡ Κατερίνα τὸν κύτταζε. Ἀναθυμότανε τὶς ἐμπιστευτικὲς κουβέντες τους, τὴν ἐπιθυμία ποὺ τὸν ἔπιανε σὰν ἔπινε νὰ φάῃ ἄνθρωπο, ποὺ ἀπ' τὸ τρίτο κρασοπότηρο δηλητηριαζότανε, τόσο ἡ μέθυση γενικὰ του τοῦ εἶχε βρωμίσει τὸ κορμί. Ἔξαφνα, ὥρμησε, τὸν μπάτσισε μὲ τὰ δυὸ γυναίκεια χέρια της, τοῦ φώναξε μέσα στὸ πρόσωπο, πνιγμένη ἀπ' τὸν ἐξευτελισμό.

—Ἄναντρε, ἄναντρε, ἄναντρε!... Δὲν φτάνουνε λοιπὸν ὅλες αὐτὲς οἱ ἀτιμίες; Θέλεις νὰ τὸν δολοφονήσῃς, τώρα ποὺ δὲ μπορεῖ νὰ σταθῇ στὰ πόδια του!

Στράφηκε πρὸς τὸν κύρη καὶ τὴ μάνα της, στράφηκε πρὸς τοὺς ἄλλους.

—Εἶσαστε ἄναντροι! ἄναντροι!... Σκοτῶστε με λοιπὸν μαζί του. Χυμῶ στὰ μοῦτρά σας ἐγώ! ἂν τὸν ἀγγίξετε ἀκόμη μιά! Ἀ τοὺς ἄναντρους!

Καὶ εἶχε στηλωθῆ μπροστὰ στὸν ἄντρα της, τὸν ὑπερασπιζότανε, ξεχνῶντας τὶς χλωτσιές, ξεχνῶντας τὴ ζωὴ τῆς φτώχιας. Τὴν ἀνύψωνε ἡ ἰδέα πὼς αὐτὸς ἦταν δικός της, ἀφοῦ τὴν εἶχε πάρει μαζί του καὶ πὼς ἦταν ντροπὴ δική της ποὺ τὸν μεταχειριζότανε ἔτσι.

(Ἀκολουθεῖ)